

- מדרש הגדול (חוצאת מוסד הרב קוק, מאה מרדכי מרגלית) דורש הפסוק:
 "ועבדום וענו אחס ארבע מאות שנה" - וכי ארבע מאות שנה נשחעבדו ישראל במצרים
 והלוא מניין רד"ו משירדו למצרים (אלא אמר ר' יודן: גזרות ועבדות וענוי הכל
 ארבע מאות שנה, מאימתי? משנולד יצחק. נמצאת אומר שלשים שנה בבין הבהרים עד
 שנולד יצחק, שכן שבעים שנה היה אברהם אבינו במעמד בין הבהרים וארבע מאות שנה
 משנולד יצחק, לכך נאמר והיה מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה" (ספוט יב' 41).

16.4.60, יום א'

אני קורא הכרך השלישי של זכרונות די-גול. בעמוד 46 הוא דן על הסכנה
 הגרמנית. עמוד זה לא היה יכול להיכתב לפני גמר המלחמה או אפילו מיד לאחר סיומה -
 אלא בזמן שהיחסים בין צרפת וגרמניה הושכו והודקו. בימים ההם לא היה יכול לשאול

שאלות אלו:

~~quelles~~
 Lutton allait suivre le peuple allemand
 après sa défaite imminente? Peut-être
 dirait-il la sagesse de la paix et peut-être
 ce changement se révélerait-il durable?
 Suivant ce que l'avenir apporterait à ce
 point de vue, les conditions de notre sécurité
 variaient.

בעמודים 75-79 מזכיר די גול החנהגותו הפרועה והשלטניה של סטלין לעומת

חבריו, ואיומיו נגד המחורגמן (עמוד 79):

*Tu en sais Podgorski
trop long, toi! J'ai bien envie de t'envoyer en Sibérie...*

18.4.60, יום ג'

ירמיהו על גדלוה הגאולה הבאה: הנה ימים באים נאום ה' והקמתי לדוד צמח

צדיק ומלך מלך והסכיל ועסה משפט וצדקה בארץ. בימיו חושע יהודה וישראל ישכן

לבשח, וזה שמו אשר יקראו ה' צדקנו. לכן הנה ימים באים נאום ה' ולא יאמרו עוד

חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את

זרע ביה ישראל מארץ מצנה ומכל הארצות אשר הדחתים שם, ויסבו על אדמתם (ירמיהו

כ"ג, 5-8).

13.5.60, יום ו'

עליתי הבוקר פה"א לשדה בוקר. מחרתים החתונה של שימה"לח. אפסול חריצתי

בפני העונאים על פציאות מצרים, לאחר שביררתי בשהיית הקודמת בשדה בוקר כי בני